30/07/2019

Εκοιμήθη ο Μοναχός που σήκωνε ψηλά την ελληνική σημαία στα βάθη της ερήμου

/ Επικαιρότητα

Εκοιμήθη ο ηγούμενος του Σαρανταρίου όρους Γέροντας Γεράσιμος σήμερα το πρωί Τρίτη 30 Ιουλίου 2019.

Ο ηγούμενος του Μοναστηριού στο Σαραντάριο Όρος στο Μοναστήρι των Πειρασμών είχε αναστήσει τη Μονή και την είχε αναστηλώσει με δικά του χρήματα ενώ όλα αυτά τα χρόνια σήκωνε κάθε μέρα ψηλά την ελληνική σημαία.

Ο μακαριστός Γέροντας όλα αυτά τα χρόνια είχε περάσει πολλούς πειρασμούς και κακουχίες ενώ είχε πέσει πολλές φορές θύμα εγκληματικών ενεργειών παρόλα αυτά όμως εκείνος ποτέ δεν σκέφθηκε να φύγει από το Μοναστήρι του αλλά έμεινε εκεί μέχρι το τέλος της ζωής του.

Η εξόδιος ακολουθία θα τελεστεί στην Ιερά Μονή του Αγιου Γερασίμου στις 5 μ.μ.

Δείτε το τρέιλερ από το ντοκιμαντέρ της δημοσιογράφου Μαρίας Γιαχνάκη το οποίο είχε γυρίσει στην Ιερά μονή στην έρημο στην Ιεριχώ στα πλαίσια του αφιερώματος που έκανε για τα Μοναστήρια των Αγίων Τόπων.

https://www.orthodoxianewsagency.gr/wp-content/uploads/2019/07/saran-avc.mp4

Το μοναστήρι των πειρασμών βρίσκεται στην έρημο της Ιουδαίας , μία ώρα από τα Ιεροσόλυμα. Κρέμεται σαν αετοφωλιά στο όρος Τζέπελ Κουρουντούλ. Είναι χτισμένο 464 μέτρα κάτω από την επιφάνεια της Μεσογείου γι αυτό και η ζέστη και η υγρασία είναι αφόρητες.

Το μοναστήρι αυτό χτίστηκε στο σημείο όπου ο Χριστός έμεινε 40 μέρες και νύχτες σύμφωνα με τις γραφές και εκεί νήστεψε και πειράχτηκε από τον Σατανά. Το ακριβές μάλιστα σημείο όπου γονάτισε για να προσευχηθεί έχει γίνει σήμερα πόλος έλξης χιλιάδων τουριστών από όλο τον κόσμο.

Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΠΡΩΗΝ ΛΟΓΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΟΡΕΙΒΑΤΗΣ

Εκεί ζούσε ο Έλληνας μοναχός όπως γράφει σε ρεπορτάζ της η δημοσιογράφος Μαρία Γιαχνάκη και ως τώρα ηγούμενος του μοναστηριού .

Ο γέροντας Γεράσιμος καταγόταν από τη Θεσσαλονίκη . Πριν γίνει μοναχός ήταν λογιστής και ορειβάτης. Πριν 50 χρόνια όμως αποφάσισε να αφιερωθεί στο μοναχισμό και να πάει στα Ιεροσόλυμα μετά από ένα μεγάλο ταξίδι που έκανε στην κοσμική ζωή. Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες ζούσε ήταν σκληρές αφού φρόντιζε μόνος του τον εαυτό του και η ηλικία του πια ήταν ιδιαίτερα προχωρημένη.

Λόγω των σκληρών συνθηκών επιβίωσης εκεί οι νέοι μοναχοί δεν επιλέγουν το μοναστήρι αυτό με αποτέλεσμα να παραμένει μόνος του μέχρι σήμερα. Πολλές φορές αναγκάζεται να κατέβει και να ανέβει με τα πόδια το βουνό για να μεταφέρει τροφιμα από την Ιεριχώ, μέσα στην ζέστη .

ΚΑΤΑΝΥΞΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗ ΤΑ ΘΕΙΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ

Η κατάνυξη όμως για όσους βρίσκονται σε αυτό το μοναστήρι έστω και για λίγες ώρες είναι πραγματικά ιδιαίτερη. Η περισυλλογή , η σιωπή , η αύρα του τόπου τούτου είναι τα μεγαλύτερα δώρα στην ψυχή του ανθρώπου σε εκείνο το μέρος. Η απέραντη γαλήνη που μπορεί να νιώσει η ψυχή του ανθρώπου είναι ένα θείο δώρο που αποζητούν άλλωστε πολλοί επισκέπτες.

ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΑ

Στο πέρασμα του χρόνου μοναχός αυτός χτυπήθηκε πολλές φορές από φανατικούς που έμπαιναν στο μοναστήρι με σκοινιά τα βράδια από τις χαράδρες για να τον ληστέψουν και να τον χτυπήσουν και μέχρι σήμερα δυστυχώς η κατάσταση συνεχίζεται χωρίς την παρέμβαση της ελληνικής κυβέρνησης που φαίνεται ότι

αδιαφορεί για τους Έλληνες μοναχούς που βρίσκονται στα Άγια Εδάφη φυλάσσοντας την περιουσία του ελληνορθόδοξου Πατριαρχείου σηκώνοντας ψηλά την ελληνική σημαία.

ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΓΙΑ ΤΟ ΣΑΡΑΝΤΑΡΙΟ

Η διαμονή στο μοναστήρι αυτό είναι μια ξεχωριστή εμπειρία για την ανθρώπινη ψυχή. Το μοναστήρι επισκέπτονται και πολλοί νέοι που ενδιαφέρονται για την ιστορία του αλλά και που καταφέρνουν ευκολότερα να σκαρφαλώσουν στο βουνό.

Βέβαια ο δήμος της Ιεριχού που ενδιαφέρεται για το μοναστήρι διότι έχει οικονομικό όφελος από τους πιστούς και τους τουρίστες έχει φροντίσει να λειτουργεί ένα τελεφερίκ με το οποίο ανεβαίνει κανείς ευκολότερα και ξεκούραστα.

Η αλήθεια όμως είναι ότι οι περισσότεροι προτιμούν την ανάβαση με τα πόδια διότι την θεωρούν μέρος της προσευχής και της κατάνυξης . όταν φτάσει κανείς στην πόρτα του μοναστηριού και γυρίσει πίσω το βλέμμα του , τότε καταλαβαίνει τι κατάφερε με την δύναμη της ψυχής και της θέλησής του.

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΑ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ

Ο γέροντας Γεράσιμος δεν μιλούσε πολύ εξάλλου έχει συνηθίσει να ζει μακριά από τους ανθρώπους όχι όμως από το Θεό. Η παραμονή όμως στο μοναστήρι των επισκεπτών είναι γι αυτόν ένα πνευματικό κέρδος και τότε πάντα πλησιάζει με τον δικό του τρόπο για να τους ψιθυρίσει τα δικά του λόγια ως απόσταγμα του κέρδους του όλα αυτά τα χρόνια που βρίσκεται ο ίδιος εκεί.

Το μοναστήρι μάλιστα αναστηλώθηκε τα τελευταία χρόνια με την οικονομική δική του ενίσχυση πουλώντας ότι είχε στην Θεσσαλονίκη. Το μπαλκόνι που κρεμόταν στον γκρεμό θα έπεφτε αν δεν φρόντιζε να το φτιάξει με κίνδυνο της ζωή των εργατών για να μπορούν τώρα οι επισκέπτες να απολαμβάνουν την έρημο της Ιουδαίας , την Ιεριχώ, μέχρι πέρα την Ιορδανία.

Ο ίδιος έκανε, όσο ζούσε εκκλήσεις, σε όποιον ήθελε να ηρεμήσει ή να δοκιμάσει την μοναχική ζωή να πάει κοντά του . Θέλει κάποια στιγμή να νιώσει την σιγουριά ότι όταν κλείσει τα μάτια του θα υπάρχει ένας άνθρωπος να αναλάβει το μοναστήρι και να ανοίγει την πόρτα σε όποιον την χτυπά για να πλησιάσει το σημείο όπου προσευχήθηκε ο Χριστός να γονατίσει και να προσευχηθεί και ο ίδιος.